

Bilag 14.

Cigar- og Tobaksfabrikanternes Forening. af 20. Juni 1875

København, den 12. marts 1954.

Til det af folketinget nedsatte udvalg vedrørende forslag til lov om forlængelse af midlertidige ændringer i forbrugsafgiftslove.

I anledning af det for folketinget forelagte forslag til lov om forlængelse af midlertidige ændringer i forbrugsafgiftslove tilhæder Cigar- og Tobaksfabrikanternes Forening af 20. Juni 1875 sig herved at henstille, om der ved behandlingen af det nævnte lovforslag måtte kunne foretages den nedenfor foreslåede ændring i de for cigarer foreslåede afgifter.

Priserne for de tobakker, der i langt overvejende grad anvendes til fremstilling af cigarer og cigarillos, har i de senere år vist en fortsat stigning, og dette gælder navnlig Sumatra-tobak, der alene i 1953 havde en stigning på 35—40 pct. i forhold til året 1952. Den samlede stigning på rå-tobakker til cigarer og cigarillos betød i året 1953 en omkostningsforøgelse på 6—7 mill. kroner, hvortil kom en yderligere omkostningsforøgelse på ca. 500 000 kr. som følge af det i september 1952 forhøjede dyrtidstillæg til arbejderne.

For at søge disse omkostningsforøgelser inddækket har tobaksindustrien i maj og september måneder 1953 med priskontrolrådets godkendelse foretaget visse foreløbige forhøjelser af priserne på cigarer og cigarillos, forhøjelser, der efter hidtil foretagne beregninger kun dækker godt 3 mill. kr. af de stedfundne omkostningsforøgelser.

Når tobaksindustrien ved de stedfundne prisforhøjelser ikke straks har søgt inddækket hele det til omkostningsforøgelsen svarende beløb, skyldes dette de vanskelige vilkår, hvorunder tobaksindustrien arbejder, idet en prisforhøjelse i de allerfleste tilfælde vil medføre reduktion i salget af tobaksvarer. Dette står i forbindelse med, at en forhøjelse af fabrikkernes engrospriser på cigarer i reglen vil medføre, at selve detailprisen forhøjes med et beløb, der udgør mere end det dobbelte af det beløb, fabrikantens forhøjelse andrager, dels som følge af den gældende værdibeskattning og dels som følge af forhøjelsen i detaillavancen. Ved forhøjelse af detailprisen på en cigar f. eks. fra 85 til 90 øre vil således engrosprisforhøjelsen kun udgøre 2,1 øre.

For håndcigarer, der er den vare, hvortil der medgår den største beskæftigelse, vil en yderligere forhøjelse af priserne, der som følge af de siden krigen stedfundne prisstigninger nu ligger meget højt, kunne forventes at medføre en alvorlig reaktion, der vil kunne have en væsentlig nedgang i salget og dermed i beskæftigelsen til følge — et eksempel herpå så man på forholdene umiddelbart før den i april 1952 foretagne ændring i beskattningen af håndcigarer.